

434. ԽԱԶՔԱՐ, հասարակ, գտնվում է գյուղի գերեզմանատանը. քիվին 3 տող.

ԵՍ ՄԱԹՈՍ ԷՐԵՑԿԱ...

ԵՍ ՄԱԹՈՍ ԷՐԵՑ ԿԱՆԳՆԵՑԻՄՔ.

ՍԲԽ ԱՆՍՀՈԳՈՅԻՄԿՐԵ...

ԽԱԶՍ ՀՈԳՈՑ ԻՄ . . . | . . .

ԳՐՈՍ

ԱՐԾՎԱՔԱՐ (ՆԱԽԿԻՆՈՒՄ ՂՇԼԱՂ)

Գյուղի հին անունը մոռացվել է: Ջամբուի մեջ ալն հիշատակված է Ղշլաղ անունով, Հայ-
րավանքի վիճակալին գյուղերի ցանկում: Գյուղի մեջ արձանագրված հուշարձաններ չկան,
տեղագիր հեղինակները բացի «Դոլակներում» եղած Ագարակի արձանագրություններից (տե՛ս,
մեր Մանուչարի դաշտի գյուղատեղեր բաժինը) այս գյուղին են վերագրել երկու խաչքա-
րերի վրա եղած կարևոր արձանագրությունները: Երկար որոնելուց հետո մենք գտանք դրանց
վայրը, բայց տեղում պահպանված էր միայն մեկը, մյուսը կորել է: Խաչքարը կանգնած է.
իր հին վայրում՝ Ղշլաղի և Նոր Բալազետ քաղաքի արանքում, գետի մոտ, ջրանցքի եզրին:
Նա մոտ է ս. Հովհաննես մատուռին և քաղաքին ավելի, քան Ղշլաղին: Դժբախտաբար խաչ-
քարի թիկունքին եղած 9 տող արձանագրությունը խիստ մաշված և ջարդոտված է և ամբող-
ջովին վերծանել անհնար է, այդ պատճառով էլ թե՛ այս և թե՛ կորած խաչքարի վրալինը
արտագրում ենք առաջին հրատարակիչ Սմբատյանցից, մեր արտագրածի աներկբա ուղղում-
ներով և տողատելով.

435. կամաւն Ս.Յ. եւ Տիլիմանս | շինեցի Արծիւոյֆաւո,
գն|էցի :Գ: (3) ոսակ մուլֆս | պարոն Նահդուլէն,
որդի պարոն | Սաղաթելին. Էլառայ ջաղացայ | ձորու
:Զ: (6) ըստակ մուլֆն՝ պարոն դասամ Սու | լթանէն,
դուուսր պարոն | Պապին:

Հրատ. Սմբատյանց, 492, Լալայան, XVІІІ, 132.

436. ԿՈՐԱԾ ԽԱԶՔԱՐԻ ԹԻԿՈՆՔԻՆ ԵՂԵԼ Է՝

Կամաւն այ. եւ Տիլիջան, որդի սր. Մաթոսին, թոռն
Ովանէսին և սրդիս իմ Աբրիհամն, Լուսմաֆոն, և
հանգուցեալ սրդիս իմ Սարգիսն և Փիւհամզէն,
և կողակիցն իմ Սիրմայ խաթուն, Եկինֆ Գաւառէն,
եփնեցինք Արծիւաֆաւո, կապեցինք կաւմաւնջո. կանկնե-
ցի խաչո. թվ. : ԶՂԳ: (1544):

Ով առիւծ մահ առեր դու գիս,
Գերեալ եղեր ներոյ վիմիս,
Զարչարեցայ եւ Գաւառիս,
Փող մին չունիմ, պահեմ առ իս:

Մանոր. Խաչքարերի դիմաց կան գավառագետի կամուրջի մնացորդները:

Հրատ. Սմբատյանց, 492, Լալայան, XVІІІ, 131.